

Commissie van advies voor de behandeling van bezwaren van Waterschap Vechtstromen

Aan het dagelijks bestuur van Waterschap Vechtstromen

Advies over het bezwaarschrift van 20 november 2022, aangevuld met gronden bezwaar bij brief van 13 december 2022, van [REDACTED] namens Stichting Leefbaar Buitengebied, KvK-nummer 20158850 (bezwaarmaker).

Het bezwaarschrift is gericht tegen het besluit van 12 oktober 2022, zaaknummer Z-2239534/22121502, waarbij het dagelijks bestuur van het Waterschap Vechtstromen (het waterschap) een watervergunning aan Vitens N.V. (vergunninghouder) heeft verleend voor het onttrekken en lozen van grondwater aan de Bakkersweg 5 te Den Ham. Het besluit van 12 oktober 2022 is nadien gewijzigd bij besluit van 22 december 2022 (Z-2239534/22126062) en bij besluit van 12 september 2023 (Z-2239534/23165553). Gelet op artikel 6:19 Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft het bezwaar van rechtswege mede betrekking op voornoemde wijzigingsbesluiten.

I Feiten

Het waterschap ontving op 16 augustus 2022 een aanvraag voor een watervergunning van vergunninghouder. Deze aanvraag heeft betrekking op de onttrekking en lozing van grondwater ten behoeve van de aanleg van een reinwaterkelder aan de Bakkersweg 5 te Den Ham.

Op 21 september 2022 heeft vergunninghouder de aanvraag aangevuld met een bemalingsadvies van Aveco de Bondt, d.d. 20 september 2022 en een m.e.r.-aanmeldnotitie van Aveco de Bondt d.d. 20 september 2022

Op 12 oktober 2022, nr. Z-2239534/22121502 heeft het waterschap besloten dat de meldnotitie van vergunninghouder geen aanleiding geeft om voor de voorgenomen activiteiten een aanvullende m.e.r.-beoordeling of milieueffectrapportage op te stellen.

Op 12 oktober 2022 heeft het waterschap een watervergunning verleend aan vergunninghouder voor het onttrekken en lozen van grondwater. Het besluit is op 12 oktober 2022 bekendgemaakt en op 14 oktober 2022 in de Staatscourant gepubliceerd onder nr. 11417.

Op 20 november 2022 heeft bezwaarmaker pro forma bezwaar gemaakt tegen deze vergunning.

Op 13 december 2022 heeft bezwaarmaker bezwaargronden ingediend.

Op 22 december 2022 heeft het waterschap een wijzigingsbesluit genomen waarin de grondwaterstand waarbij retourbemaling wordt toegepast is gewijzigd van +5,3 meter N.A.P. naar +5,6 meter N.A.P.

Op 19 juni 2023 heeft vergunninghouder het waterschap gevraagd om de uitvoeringstermijn van de watervergunning te verlengen.

Op 3 juli 2023 heeft de commissie geadviseerd om het bezwaar van 20 november 2022 niet-ontvankelijk te verklaren, omdat de vertegenwoordiger van bezwaarmaker geen volmacht heeft overgelegd waaruit blijkt dat zij bevoegd is om namens bezwaarmaker bezwaar te maken.

Op 12 september 2023 heeft het waterschap een wijzigingsbesluit genomen waarin de uitvoeringstermijn van de watervergunning is verlengd.

Op 26 oktober 2023 heeft het waterschap een uittreksel van de Kamer van Koophandel overgelegd waaruit blijkt dat de vertegenwoordiger van bezwaarmaker zelfstandig bevoegd was om bezwaarmaker te vertegenwoordigen en heeft het de commissie gevraagd het bezwaar opnieuw in behandeling te nemen.

Op 30 oktober 2023 heeft de commissie het bezwaar opnieuw in behandeling genomen. Het advies van 3 juli 2023 is hiermee komen te vervallen.

In overleg met het waterschap heeft bezwaarmaker besloten dat ze afziet van een hoorzitting en akkoord gaat met een schriftelijke behandeling van haar bezwaar. Dit heeft bezwaarmaker op 27 november 2023 aan de secretaris van de commissie bevestigd. Ook het waterschap en vergunninghouder hebben aangegeven dat zij een schriftelijke behandeling wensen. Gelet op het voorgaande heeft de commissie besloten om op grond van artikel 7:3, onder c, Awb af te zien van het horen van bezwaarmaker en vergunninghouder.

II Ontvankelijkheid

Het bezwaar is tijdig ingediend en aan de vereisten van art. 6:5 Awb is voldaan. Bezwaarmaker is daarom ontvankelijk in haar bezwaar.

III Bezwaren

Bezwaarmaker heeft samengevat de volgende redenen gegeven voor haar bezwaar:

- Het waterschap heeft ten onrechte geen m.e.r.-beoordeling uitgevoerd.
- Aan het lozen zijn geen maatwerkvoorschriften verbonden. Hierdoor kan niet worden uitgesloten dat geen schadelijke gevolgen optreden aan de natuur.
- Het waterschap had bij de vergunningverlening moeten toetsten of er geen achteruitgang van de bestaande toestand van het oppervlaktewater plaatsvindt. Bezwaarmaker verwijst hierbij naar de Kaderrichtlijn Water en het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.
- Bij het verlenen van de watervergunning is niet onderzocht of een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming (Wnb) nodig is.

IV Verweer

Het waterschap heeft als volgt gereageerd op het bezwaar:

- Door het waterschap is beoordeeld of een aanvullende m.e.r.-beoordeling of het opstellen van een milieueffectrapportage nodig was. Op basis van een namens vergunninghouder ingediende aanmeldnotitie heeft op 12 oktober 2022 het dagelijks bestuur besloten dat een aanvullende m.e.r.-beoordeling of het opstellen van een milieueffectrapportage niet nodig is.
- Op grond van artikel 3.2 van het Besluit lozen buiten inrichtingen (Blbi) is bij ontwatering het lozen van grondwater op oppervlaktewater toegestaan als het gehalte onopgeloste stoffen in enig steekmonster ten hoogste 50 milligram bedraagt en als door het lozen geen visuele verontreiniging optreedt. Het Blbi bevat geen grondslag om maatwerkvoorschriften aan de lozing te verbinden die strenger zijn dan de voorwaarden van artikel 3.2 Blbi.
- Er is geen sprake van een vergunningplichtige lozing. Om deze reden is er geen ruimte voor het uitvoeren van een emissietoets en kan de lozing niet geweigerd worden op basis van artikel 6.21 Waterwet.
- Bij de beoordeling van de aanvraag mogen alleen belangen worden meegenomen die zijn opgenomen in artikel 2.1 Waterwet. Het feit dat wellicht een vergunning op grond van de Wnb nodig zou zijn, leidt niet tot weigering van de watervergunning.

V Overwegingen commissie

Het bezwaar, gericht tegen het besluit van 12 oktober 2022, heeft op grond van artikel 6:19, eerste lid, Awb van rechtswege mede betrekking op de wijzigingsbesluiten van 22 december 2022 en 12 september 2023. De commissie adviseert het waterschap om het besluit van 12 oktober 2022 en de wijzigingsbesluiten van 22 december 2022 en 12 september 2023 ongewijzigd in stand te laten. De commissie licht dit advies hieronder toe.

Het waterschap heeft met het bemalingsadvies van Aveco de Bondt van 20 september 2022 voldoende onderbouwd dat de onttrekking en de lozing van grondwater geen negatieve effecten voor de waterhuishouding tot gevolg heeft. Ook bevat de watervergunning voorschriften over het indienen van een monitoringsplan/bemalingsplan en het toepassen van retourbemaling, waardoor eventuele

toekomstige negatieve effecten kunnen worden voorkomen. Het waterschap is daarmee op goede gronden tot de conclusie gekomen dat verlening van de watervergunning verenigbaar is met de doelstellingen genoemd in artikel 2.1 Waterwet. Het bezwaar geeft geen aanleiding tot het nemen van een andere beslissing.

Bezwaarmaker stelt dat het waterschap ten onrechte geen m.e.r.-beoordeling heeft uitgevoerd. Zoals in het verweerschrift is aangevoerd, heeft het waterschap wel degelijk onderzocht of de onttrekking van grondwater belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. In het besluit van 12 oktober 2022 heeft het waterschap vastgesteld dat de activiteit geen belangrijke nadelige gevolgen heeft, omdat deze door het toepassen van retourbemaling kunnen worden voorkomen. Het waterschap heeft om die reden geconcludeerd dat geen aanvullende m.e.r.-beoordeling of milieueffectenrapportage nodig is. Bezwaarmaker stelt in dit verband dat de effecten van de grondwateronttrekkingen samen met de effecten van de al bestaande grondwateronttrekkingen beoordeeld hadden moeten worden. Uit paragraaf 2.2 van de mer-aanmeldnotitie (Memo Aveco de Bondt) van 11 augustus 2022 (pagina 4) blijkt echter dat de adviseur bij de beoordeling van de effecten van de onttrekking rekening heeft gehouden met de mogelijke invloed van andere onttrekkingen en bij deze beoordeling tot de conclusie is gekomen dat andere onttrekkingen in deze situatie niet relevant zijn. Gelet op het bovenstaande heeft het waterschap voldaan aan zijn verplichting (op grond van artikel 7.2, vierde lid, Wet Milieubeheer (Wm)) om te beoordelen of de onttrekking belangrijke nadelige gevolgen heeft.

Daarnaast heeft het waterschap volgens bezwaarmaker ten onrechte niet getoetst of de lozing de waterkwaliteit verslechtert. In opdracht van de vergunninghouder zijn de effecten van de lozing op de waterkwaliteit van het ontvangende water wel onderzocht. Uit paragraaf 6.2 van het bemalingsadvies blijkt dat bij dit onderzoek geen schadelijke stoffen zijn aangetroffen, maar er wel een risico op verkleuring bestond. In het bemalingsadvies is daarom geadviseerd het water te lozen via een ontijzeringsinstallatie (bijvoorbeeld strofilter en beluchting) en bezinkbak of, indien dit niet afdoende is, een zandfilter te installeren. De watervergunning schrijft voor dat de onttrekking en lozing worden uitgevoerd conform dit bemalingsadvies. Bovendien gaat het om het lokaal terugbrengen van grondwater, waarbij doorgaans geen nadelige gevolgen voor de waterkwaliteit optreden. Voor het waterschap bestond er in deze situatie geen aanleiding om de effecten op de waterkwaliteit nader te onderzoeken.

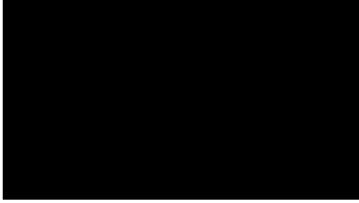
Ook zijn er volgens bezwaarmaker ten onrechte geen maatwerkvoorschriften aan de lozing verbonden. Artikel 1.3, aanhef en onder a, Blbi verleent vrijstelling van het verbod op het inbrengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam van artikel 6.2 Waterwet, als het inbrengen van stoffen voldoet aan de voorwaarden van artikel 3.2 Blbi. Deze voorwaarden betreffen het lozen van grondwater in een oppervlaktewaterlichaam, hetgeen is toegestaan indien het gehalte onopgeloste stoffen ten hoogste 50 milligram per liter bedraagt en er door het lozen geen visuele verontreiniging optreedt. Uit het bemalingsadvies blijkt dat bij de lozing een risico op visuele verontreiniging bestaat maar dat dit risico kan worden weggelaten door bij de lozing gebruik te maken van een ontijzeringsinstallatie en bezinkbak (en indien nodig een zandfilter). De commissie merkt overigens wel op dat, anders dan het waterschap stelt, op grond van artikel 2.1, eerste en vierde lid, Blbi wel degelijk maatwerkvoorschriften aan de lozing kunnen worden verbonden voor zover het betreffende aspect bij of krachtens dit besluit niet uitputtend is geregeld. De commissie ziet in de onderhavige casus hiertoe echter geen aanleiding.

Bezwaarmaker stelt ten slotte dat bij het verlenen van de watervergunning ten onrechte niet is onderzocht of een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming nodig is. Bezwaarmaker wijst in dit verband op het nabijgelegen Natura 2000-gebied 'Vecht- en Beneden-Reggegebied' en de uitstoot van methaan als gevolg van de bouw van de reinwaterkelder, de onttrekking en de lozing. Zoals het waterschap in zijn verweer aangeeft, mag het waterschap, gelet op artikel 6.21 Waterwet, bij de beoordeling van een aanvraag voor een watervergunning uitsluitend belangen beschermen, zoals vermeld in artikel 2.1 van de Waterwet. Met eventuele nadelige effecten op andere aspecten van de fysieke leefomgeving mag het waterschap in zijn besluitvorming geen rekening houden. Dat betekent ook dat het waterschap niet hoeft te onderzoeken of een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming zou zijn vereist.

V Advies

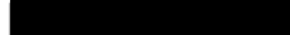
De commissie adviseert het dagelijks bestuur om het besluit van 12 oktober 2022 en de wijzigingsbesluiten van 22 december 2022 en 12 september 2023 ongewijzigd in stand te laten.

Almelo, 18 januari 2024

voorzitter

Commissie van advies voor de
behandeling van bezwaren
Waterschap Vechtstromen

secretaris